

[Dorte Bennedsen]

kommer ejendommeligt. Betyder det, at fru Lone Dybkjær ikke ønsker en sådan handlingsplan debatteret i folketinget? Enhver ved jo, at folketinget slutter 1. juni. Var det ikke tanken, at vi skulle have en mulighed for at debatterer planen, inden den var blevet 5-6 måneder gammel?

Jeg skylder at føje til, at socialdemokratiet må undlade at stemme til den radikale dagsorden.

Leif Hermann (SF):

Der har jo været sagt mange – og mange spændende – ting, som det kunne være interessant at kommentere her i anden runde, men jeg skal begrænse mig til nogle få spørgsmål og så komme ind på, hvordan vi forholder os til den dagsorden, som fru Lone Dybkjær har foreslået.

Det har med rette været fremhævet, at gensplejningsproblemerne bliver noget af det, vi i det kommende år kommer til at tage stilling til, men vi har ikke rigtig fået noget at vide om, under hvilken form vi kommer til at tage stilling til det. I øjeblikket er det sådan, at der mig bekendt er givet to tilladelser, ikke til egentlig produktion, hvor gensplejsning indgår, men i forbindelse med opførelse af de bygninger, hvori produktionen skal foregå. Det er naturligvis oplagt, at i det øjeblik man giver tilladelse til opførelse af et sådant byggeri, er man i en situation, hvor man, om jeg så må sige, har sagt A, og hvor det kan være overordentlig vanskeligt ikke også at sige B.

Det er vores opfattelse, at den eksisterende miljølov er helt utilstrækkelig til at skabe miljø sikkerhed omkring de mikroorganismer, der kommer ud, og som anvendes i gensplejsningsteknikken. Derfor vil jeg gerne spørge miljøministeren: kommer der et lovgivningsinitiativ på dette område? Og i bekræftende fald, hvornår kommer det?

Ministeren var inde på, at man muligvis kunne overveje at skaffe gebyrer hjem som led i en styring. Jeg synes, at synspunktet er tiltalende, men økonomistyringsproblematikken går jo langt, langt videre end til spørgsmålet om pålæg af gebyrer i forbindelse med styring. Det er naturligvis ikke vor opgave at fortælle en borgerlig regering, hvorfra den kan hente sine indtægter, men jeg vil da godt spørge ministeren, hvad der kommer ud af

følgende konklusion af indstillingen fra den arbejdsgruppe i miljøstyrelsen, der arbejdede med økonomistyring. Redegørelsen stammer fra juni i år og er oversendt til miljøudvalget, og der står i indstillingen, at arbejdsgruppen finder det hensigtsmæssigt at supplere de administrative styringsmidler med økonomiske. Arbejdsgruppen finder endvidere, at nærværende notat udgør et idékatalog, der vil kunne bearbejdes yderligere med henblik på konkretisering af udvalgte ideer.

Jeg vil gerne spørge miljøministeren: hvor langt er man kommet, siden disse udmærkede ord blev skrevet og sendt over til miljøudvalget i august måned?

Så er EF-området blevet nævnt, og det er naturligvis klart, at et internationalt samarbejde er absolut påkrævet, hvis man skal løse bl.a. luftforureningsproblemerne, hvis man skal løse problemerne med de nitrose gasser fra bilerne, osv., men det er jo noget underligt noget, at hvis vi nu skal gå ind i en lidt mere bindende og lidt mere forpligtende indsats inden for EF-området på miljø siden, skal det ske inden for betragtningerne om åbning af det indre marked og på baggrund af nogle totalharmoniseringsbestemmelser.

Vi har set, hvordan regeringen har bøjet sig for EF i spørgsmålet om registrering, anmeldelse, osv. af kemiske produkter. Når det er noget grimt noget, vil man altså gerne bøje sig. Når EF undtagelsesvis er fornuftig som på fuglebeskyttelsesdirektivområdet, kan miljøministeren såmænd godt plante et feriehotel inde i et sådant.

Til sidst vil jeg godt sige om den radikale dagsorden, at det er da fuldstændig rigtigt, at man dårlig kan tillade sig at gå imod den, fru Lone Dybkjær. Det første afsnit i den svarer naturligvis også helt til det, der står i den dagsorden, vi har været med til at foreslå sammen med to andre partier, men hvis der ikke siges noget i dagsordenen om den finansielle baggrund, så betyder det jo bare, at nogle af de budgetreguleringskonti, der hænger som et sværd over hovedet på medarbejderne i miljøministeriet, skal holde for i denne sammenhæng.

Det andet, om handlingsplanen, er da udmærket, også det kan man dårlig være bekendt at gå imod, men det er for tyndt, og baggrunden for forslaget i finansiell henseende kender vi, det er den eksisterende finanslov og de eksisterende ændringsforslag, altså